Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 iulie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale di Napoli — Sezione Lavoro — Italia) — Raffaello Visciano/Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

(Cauza C-69/08) [1]

(Politică socială — Protecția lucrătorilor — Insolvabilitatea angajatorului — Directiva 80/987/CEE — Obligația de a plăti totalitatea creanțelor în limita unui plafon prestabilit — Natura creanțelor lucrătorului față de instituția de garantare — Termen de prescripție)

(2009/C 220/13)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Napoli — Sezione Lavoro

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Raffaello Visciano

Pârât: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunale di Napoli Sezione Lavoro — Interpretarea articolelor 3 și 4 din Directiva 80/987/CEE a Consiliului din 20 octombrie 1980 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvabilității angajatorului (JO L 283, p. 23, Ediție specială 05/vol. 1, p. 197) — Garantarea salariilor corespunzătoare ultimelor trei luni ale contractului de muncă în limita unui plafon prestabilit — Deducerea din indemnizația plătită a sumelor de natură salarială plătite în avans de către angajator — Reglementare națională care admite o diferență de calificare juridică a aceleiași prestații în funcție de subiectul obligat să efectueze prestația și care admite o modificare a termenului de prescripție pentru a acționa în justiție

Dispozitivul

1) *Articolele 3 și 4 din Directiva 80/987/CEE a Consiliului din 20 octombrie 1980 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvabilității angajatorului nu se opun unei reglementări naționale care ar permite calificarea drept „prestații de securitate socială" a creanțelor salariale ale lucrătorilor atunci când acestea sunt plătite de o instituție de garantare.*

2) *Directiva 80/987 nu se opune unei reglementări naționale care utilizează ca simplu termen de comparație creanța salarială inițială a lucrătorului salariat pentru a stabili prestația care trebuie garantată prin intervenția unui fond de garantare.*

3) *În cadrul unei cereri formulate de un lucrător salariat prin care acesta urmărește să obțină de la un fond de garantare plata creanțelor care privesc salarizarea, Directiva 80/987 nu se opune aplicării unui termen de prescripție de un an (principiul echivalenței). Cu toate acestea, revine instanței naționale obligația de a examina dacă reglementarea acestuia nu face practic imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea drepturilor conferite de ordinea juridică comunitară (principiul efectivității).*

[1] JO C 107, 26.4.2008.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 iulie 2009 (cereri de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hof van Cassatie van België — Belgia) — Gilbert Snauwaert, Algemeen Expeditiebedrijf Zeebrugge BVBA, Coldstar NV, Dirk Vlaeminck, Jeroen Peter den Haerynck, Ann de Wintere (C-124/08), Géry Deschaumes (C-125/08)/Belgische Staat

(Cauze conexate C-124/08 și C-125/08) [1]

[Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 — Codul vamal comunitar — Datorie vamală — Valoarea drepturilor — Comunicare către debitor — Act care poate declanșa urmărirea penală]

(2009/C 220/14)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van Cassatie van België

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Gilbert Snauwaert, Algemeen Expeditiebedrijf Zeebrugge BVBA, Coldstar NV, Dirk Vlaeminck, Jeroen Peter den Haerynck, Ann de Wintere (C-124/08), Géry Deschaumes (C-125/08)

Pârât: Belgische Staat

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hof van Cassatie van België — Interpretarea articolului 221 alineatele (1) și (3) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (versiunea în vigoare în 1992) (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58) — Recuperarea ulterioară a valorii taxelor la import sau la export — Cerința sau lipsa cerinței înscrierii drepturilor în evidența contabilă, anterior comunicării către debitor — Termen de prescripție — Fraudă vamală — Obligare solidară

Dispozitivul

1) *Articolul 221 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar trebuie interpretat în sensul în care comunicarea de către autoritățile vamale către debitor, în conformitate cu normele corespunzătoare, a valorii taxelor la import sau la export care trebuie plătite nu poate fi efectuată în mod valabil decât dacă valoarea acestor drepturi a fost înscrisă în prealabil în evidența contabilă de autoritățile menționate.*

2) *Articolul 221 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2913/92 trebuie interpretat în sensul că autoritățile vamale pot efectua în mod valabil comunicarea către debitor a valorii drepturilor legal datorate după expirarea unui termen de trei ani de la data la care a luat naștere datoria vamală dacă autoritățile vamale nu au putut stabili valoarea exactă a drepturilor menționate ca urmare a unui act care poate declanșa urmărirea penală, inclusiv atunci când debitorul respectiv nu este autorul acestui act.*

(1) JO C 142, 7.6.2008.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 iulie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hof van Cassatie van België — Belgia) — Distillerie Smeets Hasselt NV/Belgische Staat, Louis De Vos, Bollen, Mathay & Co BVBA, lichidator al Transterminal Logistics NV, Daniel Van den Langenbergh, Firma De Vos NV și Belgische Staat/Bollen, Mathay & Co BVBA, lichidator al Transterminal Logistics NV și Louis De Vos/Belgische Staat

(Cauza C-126/08) (1)

[Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 — Codul vamal comunitar — Recuperare a posteriori a drepturilor de import sau de export — Înscriere în evidența contabilă a valorii drepturilor — Înregistrare în evidențele contabile sau pe orice alt suport echivalent — Înregistrare într-un proces verbal care echivalează cu înscrierea în evidența contabilă — Remiterea unei copii a procesului verbal care reprezintă comunicarea valorii drepturilor datorate în mod legal]

(2009/C 220/15)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van Cassatie van België

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Distillerie Smeets Hasselt NV, Belgische Staat, Louis De Vos

Pârâți: Belgische Staat, Louis De Vos, Bollen, Mathay & Co BVBA, lichidator al Transterminal Logistics NV, Daniel Van den Langenbergh, Firma De Vos NV

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hof van Cassatie van België — Interpretarea articolului 217 alineatul (1) și a articolului 221 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (versiunea în vigoare în 1992) (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58) — Recuperarea ulterioară a drepturilor de import sau de export — Cerința sau lipsa cerinței înscrierii valorii drepturilor în evidența contabilă anterior comunicării către debitor — Noțiunea „înscriere în registrele contabile sau în oricare alte documente echivalente"

Dispozitivul

Articolul 217 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar trebuie interpretat în sensul că statele membre pot prevedea că înscrierea în evidența contabilă a valorii drepturilor care rezultă dintr-o datorie vamală se realizează prin înregistrarea valorii menționate în procesul verbal întocmit de autoritățile vamale competente prin care se constată o încălcare a legislației vamale aplicabile.

(1) JO C 142, 7.6.2008

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 16 iulie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Polonă

(Cauza C-165/08) (1)

(Organisme modificate genetic — Semințe — Interdicție de introducere pe piață — Interdicție de înscriere în catalogul național al soiurilor — Directivele 2001/18/CE și 2002/53/CE — Invocare a unor motive de ordin etic și religios — Sarcina probei)

(2009/C 220/16)

Limba de procedură: poloneza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: B. Doherty și A. Szmytkowska, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă (reprezentant: M. Dowgielewicz, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 22 și 23 din Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic și de abrogare a Directivei 90/220/CEE a Consiliului (JO L 106, p. 1), precum și a articolului 4 alineatul (4) și a articolului 16 din Directiva 2002/53/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind Catalogul comun al soiurilor de plante agricole (JO L 193, p. 1) — Legislație națională care interzice comercializarea semințelor de soiuri modificate genetic, precum și înscrierea acestora în catalogul național al soiurilor

Dispozitivul

1) *Prin interzicerea liberei circulații a semințelor soiurilor modificate genetic, precum și a înscrierii soiurilor modificate genetic în catalogul național al soiurilor, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 22 și 23 din Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a*